

Ranní páteční rozezpívání

Dita plénům rozdýchala (zvenku to chvíli vypadalo, že ta vzduchotechnika dnes opravdu hučí), protáhla svým oblíbeným hééééééj (připomíná to výkřik mašera. Nebo maséra. Nebo masírované oběti), rozpochybovala dum tu dum a pustila se do písničky ze zpěvníku, pěkně šlapavé hitůvky. Nicméně chce i hloubku, protože chtěla: „jako když vypustíte z duše“.

Chuhei Iwasaki

Chuhei se krom dokonalé jehlice v kravatě skví i dokonalým ř. Potlesk společného zpěvu na otevřené scéně získal za předzpívání g2 sopránům. Ateliér je docela dobře obsazen i v mužských hlasech a sbormistr vyniká nesmírnou trpělivostí, nezbytnou pro proražení zatuhlého špuntu, se kterým česká nedůvěřivá a málo pilná povaha přistupuje k tak vzdálené hudební tradici. Ve skutečnosti je nám bližší než leccos blízkovýchodního..

„Napsal jsem to v češtině, takže ne jóookonoitoo, ne džokonoito.“

„Je to na čtyři. Čtyři je . . . číslo pod tři.“
Po pláči dítěte v zadních řadách: „Někdo tam brečí, ale to je jediné co tam slyším“.

Všech 13 navržených písní ateliér asi nedá, ale bude to i tak velký impuls do našeho euroatlantického zápecnictví.

Michal Hájek

"Dlouhé noty neznamenají absenci rytmu"
„Teď se to moc povedlo, ale ještě to bylo

takové poloviční."

„pp znamená precizní práce." (jindy)

„taky to znamená pořád pracuj.“

„První tón dělá zpěvák, druhý umí každý."

„Ne, ne. to není dobré, to jste moc normální.“

„Všeobecné veselí bylo málo málo artikulované.“

„Jo jo teď to bylo lepší – asi o 4 % než před tím“

„Tak to je pěkný, to je jako ve středu večer. To je mínus jeden den“ (píseň Papa loco, na zkoušce v pátek odpoledne)

„Jo, tohle bylo pravý rozšklebený český e - tak to tam nedělejte.“

„Nejhorší na tom je, že vám to trvá než se dostanete do varu, teď jste se tam dostali až ve druhé sloce a to už je pozdě.“

„V pondělí to bude vynikající!“

„Ráchel, musíš do zejťka trochu zešilet.“

„Jedno komunikační sólo, prosím.

(Po provedení): teď už to bylo takový překomunikovaný“

„U krizového místa: opakuju to jenom protože to je hezký.“

„Tenor je ve skutečnosti trombon, jako tenor to se jenom zúžilo.“

„Tenoři 2 jste dobrý. ale ještě to trošku neumíte“

Probíhá výměna židle jednoho z tenorů:

„Jo, proto ten tenor nezpíval - měli špatné židle...“

„Ta dámská verze v podstatě spočívá v tom, že zpívají jenom dámy.“

„V zásadě zpíváte moc hezky, ale já jsem zhubnul kilo, než jsem vás dotlačil o půl tónu výš.“ Je vyloučeno, aby Michal zhubnul byť jen o půl kila.

„A odejděte z tohoto taktu s kvalitou. Když budete mlčet, bude to kvalitní dost.“

Jan Staněk

Nejen že zkoušel své všelijaké šubyduby a proháněl kontrabasistu, ale byl natolik svěží, že na chodbě zapáleně diskutoval o alikvotních tónech.

„Nadechněte se venku před zkušebnou a po zkoušce a během zkoušky nedýchejte! A když už musíte dýchat, tak tajně - jako když prdíte. To taky děláte veřejně. basy, noooo?!“

„Alty, co ty odsazeníčka? vy to táhnete jako nudli a přitom by měly být buřtíky!“

„Basy, trochu odlehčete.... kruťte prdelkama!“

„Netrhat fráze! Taková přetrhaná fráze je horší než přetržené dítě“.

Tělocvična

Spaní v tělocvičně není nějaké řešení z nouze. Je to životní postoj! V tělocvičně nespí jen chudí studenti, ale i pěvci

zkušeni, kteří by měli mít i na slušnou postel. Nicméně parketová pospolitost je pokračování všeho společného, společného zpívání, společného stolování, společného hulákání v narvaném půlnočním Vokně. Je to výraz postoje „Nepřijel jsem sem spát, to můžu doma!“ . Jsou to krásná rána, kdy vidíme svůj odraz nikoli v zrcadle, ale v pomačkaném obličejí v sousedním spacáku. Je to zvláštní příležitost užít si představu že vypadám líp, než táákhle rozčuchanej spolupěvec. Nebo se pokochat cizími moc krásně puntíkoványými spodárkami. Jsou to společné snídaně na dvou spacácích proti sobě. Je to potáčení na WC s baterkou v nejisté ruce. Je to poezie, vzdor, splnutí duší. Ale jestli mě zase někdo probudí po návratu z hospody ve tři ráno, asi budu střílet.

Dita Kosmáková

V ateliéru Dita pere do lidí spoustu energie, synkop a všelijakých jiných kop a kopanců. Rap není žádná selanka, ale od začátku do konce pořádná dřina!

Oslovuje Sopránky, Altíci, Tenorci, Basi.

„Přehodte na kruťák a přidávejte!“

„Nepřikřáslujte mi to tam, myslete na Rammsteiny.“

„Já vím, že jste po jídle, ale . . . nemyslete.“

„No, nakonec jsme to dali, ale ta cesta byla taková . . . zajímavá“

Bas: „Technická: Ten bas se na konci dělí.“

Dita: „A dělil jste se?“

Bas: „No, já se ještě nedělil.“

„Takže jsme v H dur. Zatím spíš . . . v Háji.“

„A máme tam bejt fakt dřív?“ - „Ne, ale když to budete zkoušet, budete tam včas.“

„On je to pokaždé jinej akord, ale pokaždé zní krásně.“

„Chlapi, musím si vás dávat extra?“ -
Chlapi: „Jo, extra se šlehačkou.“

„Libor mi říkal, seš na ně moc hodná.
Celou noc chlastali, já bych je nechal stát.
Tak pojďte, basy, vstávat!“

„Užijte si to, basy, pěkně je požvejkejte.“

„Pomozte těm basům, tenoři. A mohla
byste nám to aspoň jednou zahrát?“

„Tu půlku si tam užijte, ženský tam maj
jen čtvrtku, ale stejně budou zpívat
čtvrtku a kousek.“

David Eben

„To by bylo moc kách, tak je tam ta
šlajfka na konec.“

„Jestli to nebyla náhoda, tak ještě
jednou.“

„Pravost relikvií není zásadní věc.“

Podporován potleskem vystoupil David
Eben na sobotním rozezpívání,
následován živým stojanem na
procvičovaný text *Transit herbeus libere
baptismi mundus unda*. Stojánek (tři lidé
s papíry A3 v rukách) spolehlivě zastali
velmi slušnou prezentaci v PowerPointu, i
s animací. Takové analogové karaoke.

„Doufám že to drzejí ve správném pořadí“
(nedrželi).

Po procvičení deklamace melismat : „tady
to trochu swinguje“

Ve stojánku se během práce musel

vystřídat jeden držitel, zaskočil Chuhei.
„To bude taková japonská miniatura“

Marek Štryncel

Dosáhl poměrně rychle a snadno častého
sbormistrovského efektu a řada jeho altů a
sopránů se do něj zamilovala. Prý jim
připomíná mladého Clinta Eastwooda. To
je asi nějaký hráč na theorbu.

Libor Sládek

Basy narovnat, zatáhnout břicho. Jo to
vlastně nejde, to by se vám na zádech
udělal hrb!

Příspěvky k zoologii sbormistrů, II.díl

Dobře popsány jsou čeledě *akademidae*
(stojící v čele vysokoškolských sborů),
urbaridae (městští), *pedofiliidae* (dětští)
s podčeledí chlapeckých (*pueridae*),
čeleď středo a základoškolských
sbormistrů, *parvogruparidae* (vedoucí
malých vokálních skupin),
regentschoridae (chrámoví).

Zmiňovat se o skupině sbormistrů
učitelských dříve tak zdůrazňovaných je
zbytečné, protože bylo rozpoznáno
podrobnými studiemi, že tato skupina je
polyfyletická, učitelů je mezi sbormistry
většina a nebylo by nad čím bádát. Snad
jen podskupina sbormistrů živičích se v
základním hudebním školství by se mohla
ukázat jako dostatečně homogenní, aby se
dala popsat jako samostatný taxon.

Nicméně není nutné, aby učitel měl
vysoké hudební vzdělání. Sbory vedou
češtináři, ostatní jazykáři, matematici,
přírodovědci atd., jenom tělocvikáři je
mezi sbormistry podle našich výzkumů
poměrně málo.

Na druhou stranu je obživová profese
neučitelských sbormistrů ještě složitější
problém. V našem dílčím šetření
zaznamenáváme vědce (matematik,

botanik), zástupce technických oborů (stavební inženýr, strojař, elektrikář, lesní inženýr), lékaře (zubař), humanitní vzdělance (zahraniční vztahy, správní úředník). Snaha tímto směrem vynaložená nás v poznání zoologie sbormistrů nikterak neposune, protože mnoho sbormistrů či vedoucích vokálních komorních těles vzniká spontánně už ve studentském věku, ale těmito jevy se zabývá sbormistrovská embryologie.

(Pokračování příště. Literatura u autora)

Páteční koncert

zahájil polský sboreček Pro Vobis a opravdu e snažily zpívat pro nás. Není to žádná legrace zpívat v malém před sálem plným sborových zpěváků! Přítomné dámy zaslintaly nad pěknou Kyrie pana Janiszaka, to by si rád zazpíval každéj dobrej ženskéj sbor. Po té nám rovněž v malém zazpívalo Kolegium 419, Čenda je prostě zjev mimořádněj . . . duet Vulnerasti cor meum si dal s Aničkou a verš Quam pulchrae maMMae tue zpívali s takovou líbací chutí až to bylo skoro neslušné . . .

ale všichni se těšili až je všechny vyhandlujou , teda spíš vyHändlujou za největší těleso večera. Nebylo jen největším ale prostě skvělé, proto je taky Unie významena. Poprvé v životě jsem slyšel zazpívat Prší prší bez váznutí v sypaných notičkách, prostě nikomu tak vyřídilky nejedou jako děvčátkům. Motivovaným a dobře naučeným děvčátkům. Výraz, intonace, bezva repertoár . . . sbormistr Tomáš Pospíchal je nejen přesný a živelný, ale kostýmem a gesty podtrhuje svou podobnost s mladým Miroslavem Žbirkou. Celkový dojem byl tak dokonalý, až jsem přemítal, který den v týdnu nezkoušej. Vlastně to je jasné, v sobotu. V sobotu totiž koncertujou.

Společenský večer

Probůh, kdo vymýšlel korektní krycí název takové pěkné pařby? Bylo to skvěle zorganizováno, protože kapela hrála klasické rokenroly a vůbec se s tím nemazlila, naopak pivo bylo vytáčena tak pomalu, aby se ani největší žíznivci neměli šanci namazat.

Kapelu dvakrát vystřídala kapela ze zpěváků. Pro členy Bohemiachoru: zpívala Dita, bývalá členka Bohemiachoru, sopránový sax obsluhoval Vojta, současný člen Bohemiachoru a celou produkci táhl frontman Vojta Miloš, Mladěj Mladá Vesta, syn bývalého předsedy Bohemiachoru. Pikantní je, že se zmínění dosud neznali.

Ráno lituje účastník manažerku tělocvičny, která strávila celou noc schoulená ve spacáku za dveřmi: „To je těžká služba, co?“ „Ani ne, vrátila se mi doba, kdy jsem kojila a každou chvíli mě někdo budil“

**Sbormistra se moc nedrž.
Rozmáchlost jeho gest neplyne
z vášně, právě odhání vosu.**

Tiráž se dnes nevejde☺